

Gennem Hegnet

Jennifer stak armene gennem hegnet til sin liderlige nabo - og blev bundet! Senere blev naboen også bundet . . .

Første del

Jennifer og Kathie boede på den anden side af hegnet nederst i min baghave. De var et par kønne små piger på ni og otte år. Jeg kendte ikke deres forældre for deres hus lå på en anden vej, men vores haver stødte op til hinanden

En dag legede Jennifer tæt ved hegnet, som egentlig var et gammelt plankeværk, mens jeg på min side var i færd med at ordne nogle lige så gamle rosenbuske der havde vokset sig for store.

"Hej, Gartner," sagde Jennifer. Hun stod med hovedet i en bred sprække mellem to brædder. Åbenbart kendte hun ikke mit navn, men kaldte mig det som jeg gjorde - nu var jeg altså hr. Gartner.

"Hej, Jennifer," svarede jeg, "pas på du ikke bliver klemt."

"Det kunne være sjovt."

"Hvordan sjovt?" Spurgte jeg venligt uden anden bagtanke end blot at snakke.

"Lissom bindeleg."

Jeg undredes..

"Leger du bindeleg?"

"Ja, Kathie binder mig."

"Din lillesøster?"

"Ja, det er sjovt."

Jeg blev interesseret. Her lod til at være mere på færde end almindelig leg mellem søskende. Foregik der noget som lignede mine egne interesser for små piger? Jeg havde aldrig leget bindeleg med en lille pige, men tanken om at gøre det havde fascineret mig længe.

Pludselig rakte Jennifer hænderne frem. "Træk mig!" sagde hun.

Det begyndte at krible i mine nedre regioner. Mon Jennifer var klar over hvad der sker i mænds bukser, når små piger kommer med forførende forslag? Jeg kastede et blik op mod huset, men vi kunne ikke ses der hvor vi stod, for haverne i vores kvarter var store med uplejede buskadser og ideelle skjulesteder for legende børn.

Tøvende greb jeg om Jennifers spinkle håndled.

"Du har fanget mig Gartner."

Jeg trak hende mod plankeværket. Hun blinkede usikkert med øjnene.

"Av," sagde hun.

Forskrækket gav jeg slip.

Barnet beholdt hænderne fremme. "Jeg sagde ikke,

du skulle slippe. Det er sjovt!"

Jeg greb hendes håndled og trak igen. Hun lagde nakken tilbage og blottede halsen.

"Jennifer, det her er tosset." Min stemme var usikker af ophidselse.

Hun så bedende på mig. "Vil du godt binde mig rigtigt?"

Det var et tilbud jeg ikke kunne modstå.

"Jeg kan hente noget reb i garagen?"

Hun nikkede.

"Bliver du her imens?"

Mere nikken.

Det passede. Da jeg kom tilbage, stod hun stadig med armene gennem plankeværket.

"Det bliver stramt," sagde jeg åndeløst. Jennifer så til mens jeg lagde reb om hendes overarme. De frie ender af rebet vikledede jeg rundt om et lille træ. Jennifer gav et 'åh', fra sig, da hun forstod ideen; og et til da jeg strammede rebet. Hendes hænder vinkede hjælpeløst i luften. Overarmene var strakte og overkroppen trukket hårdt imod plankerne. Ansigtstudrykket var en blanding af lyst og lidelse.

"Er det stramt?" spurgte jeg.

"Ah . . . ja," gispede hun.

"Du kan ikke slippe fri," hviskede jeg med mit ansigt tæt ved hendes. "Kan du lide det?"

Det lykkedes Jennifer at nikke.

"Fem minutter," hviskede jeg.

Men det blev nærmere ti minutter inden jeg løste hende. I al den tid stod hun med halvt lukkede øjne uden at klage sig.

Anden del

Jeg regnede ikke med at se Jennifer igen foreløbig. Men jeg tog fejl. Nogle dage senere, da jeg arbejdede i haven, hørte jeg hende kalde på mig.

"Gartner?"

Jeg gik ned til hegnet. Langsomt, selvom jeg havde mest lyst til at løbe.

"Hej, Jennifer, hvordan har armene det?"

"Godt," svarede hun. Hun havde åbenbart ikke sladret til nogen.

"Hvor er din søster?" spurgte jeg, bare for at sige et eller andet.

"I huset, mor sagde hun skulle blive inde."

Hun virkede mindre kry end sidste uge. Jeg havde spillet pik adskillige gange i ugens løb, mens jeg så Jennifer for mig klemt op mod hegnet.

"Nå, men jeg må vist videre."

"Vent."

Hun stak hurtigt armene gennem hegnet.

"Bind mig."

Min pik sprang til live, og nye billeder af hvad jeg kunne gøre med hende, løb over min indre skærm. Jeg

var højst urolig for, hvad dette kunne føre til. "Nej," sagde jeg uden overbevisning. Et glimt af skuffelse gled over hendes ansigt.

"Det passer ikke, vel? Du vil godt?"

Jeg fortsatte mit skuespil et lille øjeblik inden jeg tog mod til mig og sagde: "Du skal vende dig med ryggen til plankeværket og stikke armene igennem."

Et sekund så hun lidt forvirret ud, så vendte hun sig med ansigtet mod sin egen have og stak armene bagud til mig. Rebene lå parate ved hegnet. Jennifer ventede tålmodigt, mens jeg bandt hendes håndled.

Med Jennifers hænder bundet på min side kunne jeg selv stikke hænderne mellem plankerne. Hun protesterede ikke mens jeg befølte hendes bryst. Jeg tog pikken frem og gned den mod hendes håndled. Efter få sekunder sprøjtede jeg - op ad plankeværket og ud over Jennifers arme.

Da jeg slap hende fri, løb hun bort uden ord, men jeg tror hun følte sig lige så lykkelig som mig.

Tredje del

"Gartner," sagde den velkendte stemme nogle dage senere gennem hegnet. Jennifer stod med ansigtet presset med spalten mellem plankerne.

"Hej Jennifer," smilede jeg glad tilbage.

"Vil du binde mig?"

"Okay, Jennifer, men rebet ligger i min garage, fordi

det har været regnvejr.”

”Jeg har noget snor, ” sagde hun og gravede i sin lomme.

”Klog pige,” roste jeg.

Det var ikke meget snor, men nok til at binde hendes håndled på min side af hegnet.

”Det gør ondt,” sagde hun.

”Den er for tynd, jeg henter den tykke snor. ”

Jeg løb op til garagen efter posen med reb. Da jeg igen nærmede mig plankeværket, hørte jeg til min rædsel en stemme som ikke var Jennifers, men hendes lillesøster, Kathies. Jeg gemte rebet og gik hen mod dem. Heldigvis havde Jennifer klaret at læne sig skødesløst mod hegnet, så Kathie ikke kunne se snoren om hendes håndled.

”Hej, Kathie,” sagde jeg og ønskede af hjertet, hun skulle forsvinde.

”Hvad laver I?” spurgte hun mistænksomt.

”Ikke noget, vi snakker,” svarede Jennifer.

”Skal vi lege? ”

”Gider ikke i dag.”

”Du gider aldrig lege, jeg siger det til mor.”

Kathie så sur ud. Hun var ikke lige så sød som sin storesøster. Hun var alt for selvstændig.

”Kom nu, du skal.”

Imens de talte lykkedes det mig at befri Jennifers hænder og stikke snoren til mig uden at Kathie så det.

”Okay,” sagde Jennifer da hun mærkede, hun var fri. Helt naturligt trak hun hænderne til sig. Jeg benyttede chancen til at fjerne mig mens jeg hørte pigerne løbe op mod huset.

Fjerde del

Vi nærmede os sensommer, og vejret blev ustadigt skønt det stadig var varmt. Nogle dage endda meget varmt med stille regn der følte som et varmt brusebad. I lang tid havde jeg ikke set noget til pigerne, men episoden med Kathie havde givet mig en advarsel. Hvis der skulle være mere bindeleg, måtte jeg være forsigtig. Men måske havde Kathie skræmt Jennifer lige så meget som hun havde skræmt mig. Dag efter dag gjorde jeg mig ærinder til den nederste del af haven i håb om at noget skulle ske og havde rebet gemt i en plastikpose bag en busk. Ikke mere noget med at løbe efter ting. Desuden øvede jeg rebknuder som kunne løses med et enkelt ryk.

En varm våd eftermiddag kiggede jeg ud fra mit køkkenvindue. Regnen dryppede fra træer og buske, og jeg forventede ikke at noget ville ske da jeg så en regnfrakke med hætte ved hegnet. Jeg greb en regnjakke på vej ud. Barnet stod med bøjet hoved og hænderne i lommerne. Jeg tænkte på hvorledes jeg kunne binde hende i den påklædning. Først da jeg stod ved hegnet, løftede hun hovedet. Det var Kathie

- ikke Jennifer. Jeg havde ikke bemærket at skikkelsen var mindre end Jennifer fordi regnfrakken og hættten fik hende til at virke større. Kathie så på mig med et frækt blik.

"Hej," sagde jeg. Mine kinder brændte trods regnen, der silede ned. "Hvad er ... æh, hvad laver du her i regnvejr?"

"Checker hvad det er du gør med Jennifer. Hun siger i har en leg. Gennem plankeværket."

"Det er ikke noget," stammede jeg. "En slags ... ordleg."

Jeg tænkte hurtigt.

"Du ved ... jeg siger et ord først ... sådan ... som ... kat, og så siger Jennifer ... killing. Kender du den leg?"

Jeg lød som en tam and.

Kathie nikkede langsomt, og jeg kunne ikke se på hendes øjne som var gemt under regnhættten, om hun købte den forklaring. Det gjorde hun ikke.

"Okay," sagde hun. "Lad os lege."

"Kathie, det regner."

"Men du kom ud for at lege med Jennifer, selv om det regner."

"Nej, jeg skulle bare ... "

Jeg stoppede. Der var ikke noget i denne del af haven som fornuftigt kunne begrunde min tilstedeværelse. Jeg viftede usikkert med hånden i

retning af – ingenting.

"Sig et ord," sagde Kathie.

Regnen strømmede ned.

"Øh ... nå ... jeg siger hund."

"Tæve," sagde Kathie øjeblikkeligt.

"Nå ... ja ... fint. Så siger vi ..."

"Det er min tur."

Jeg nikkede.

"Okay, sig et ord."

Regn løb ned bag min krave. Kathie grinede.

"Reb!" Sagde hun.

Kathie syntes omgivet af en aura af selvsikkerhed.

Jeg kunne se hendes øjne nu. Mørkere og mere intense end Jennifers og med et alt for vidende udtryk.

"Legen er ikke så god, Kathie, jeg ..."

"Jenny!" råbte Kathie. En busk bag Kathie bevægede sig og en pige trådte frem. Det var Jennifer. Hun havde ingen regntøj på. Faktisk havde hun næsten intet tøj på. Kun et par små, blå trusser og en tynd Tshirt. Hun var drivende våd så håret hang ned over pande og ansigt. Tøjet var gennemblødt. Hvor længe havde hun stået der?

"Hun fryser," gispede jeg.

"Hun er OK, hun ville selv."

"Men jeres forældre ... "

"Ikke hjemme. Det er mig som bestemmer."

"Hun er våd."

"Det regner," svarede den otteårige, som om jeg var et fjols der ikke havde opdaget det.

"Jeg synes, I skal gå hjem med det samme. Jennifer bliver - " igen stoppede jeg. Måske var det en slags arrangeret signal mellem de to piger, som Jennifer adlød. Hun vendte sig med ryggen til mig. Hendes hænder var bundet med en snor. Regn løb ned ad hendes arme og dryppede fra snoren. Hendes tynde undertøj klæbede til kroppen.

"Det er legen," sagde Kathie triumferende. "Du binder Jennifer og gør frække ting ved hende."

"Sludder," klarede jeg at udbryde, men den tynde, våde pige var det mest erotiske syn, jeg nogen sinde havde oplevet.

"Du har stiv tissemand!" sagde Kathie

Jeg følte at min pik var stor og stiv. Så indså jeg at Kathie ikke kunne se det på grund af min regnjakke. Hun gættede.

"Jeg ved ikke, hvad du mener, Kathie," sagde jeg og prøvede at lyde vred. Det lykkedes ikke.

"Jennifer fortalte mig det."

"Hvad mener du?"

"Jeg var i busken og kiggede. Du tog hende på brystet. Jenny sagde, at du sprøjtede noget på hendes arme, mens hun var bundet. "

"Jeg ved ikke hvad du ..."

"Jeg har set far i garagen. Han har blade med

nøgne damer. Han gnider sin tissemand til der kommer noget ud af den.”

Kathie var åbenbart usædvanlig god til at liste rundt og se, hvad andre foretog sig. Hun fortsatte. ”Det var din tissemand!” Den lille selvsikre pige triumferede. Hun var lysår foran mig.

”Hun siger, du klemte hende, så hun ikke kunne trække vejret.”

Lige nu var det Kathie, der klemte mig, så jeg dårligt kunne trække vejret – og heller ikke slippe væk. Jeg anede ikke, hvad jeg skulle gøre.

”Hvad vil du have, Kathie?”

”Hm, ved ikke rigtig.”

”Skal jeg give dig ting, så du ikke siger noget til din mor og far”

Kathie klukkede en lille latter.

”Nej, du skal gøre ting.”

”Hvad skal jeg gøre?”

”Lege med Jennifer! ”

Femte del

”Hvad ... hvad mener du?”

”Jenny,” sagde Kathie.

Jennifer vendte rundt.

”Jeg har kigget i fars' blade,” sagde Kathie. Hun trak i Jennifers våde Tshirt. Jennifer så op på mig med ansigtet strimet af regn og hårtjavser, men øjnene

havde et uudgrundeligt skær. Hvorfor følte jeg ikke medlidenhed med den stakkels pige? Var det fordi jeg vidste, at hun inderst inde ønskede dette? Men måske håbede jeg bare at det skulle være sådan. Jeg var parat til at gøre hvad som helst ved hende hvis jeg kunne kommet til det.

Så begyndte legen.

"Rør ved hende," sagde Kathie.

Jeg strakte mine arme imellem plankerne, så langt jeg kunne, og lagde hænderne på Jennifers skuldre.

"På brystet," sagde Kathie.

Jeg forstod. Dette var Kathies leg, og jeg var lige så meget en del af hendes leg som Jennifer. Jeg lagde tommelfingrene på Jennifers bryst uden på den våde Tshirt. Hun rystede mellem mine hænder. Uvilkårligt begyndte mine tommelfingre at gnide de to små toppe. Jeg kunne ikke lade være. Både fordi Kathie, den lille otteårige heks, havde al magten, og fordi jeg ville.

"Kan du lide det?" spurgte Kathie.

Det var uklart, om spørgsmålet var rettet til mig eller Jennifer. Var hun virkelig så udspekuleret den lille domina? Mit ansigt var presset mod revnen mellem plankerne nøjagtigt, som Jennifers havde været det tidligere, men jeg frembragte en lyd, der lød mest som "Ja". Jeg er næsten sikker på Jennifer gjorde det samme. Eller også var det en svag bøjning

af hovedet. Eller måske blot en lille ekstra rysten der forplantede sig til mine hænder. Mine arme begyndte at dirre af fysisk anspændelse. Det kunne ikke være et tilfælde at Kathie havde placeret Jennifer, så jeg kun lige kunne nå hende. Kathie legede også med mig. Uvilkårligt trak jeg Jennifer mod plankeværket.

”Bind hende,” sagde Kathie.

Rebene lå ved mine fødder, jeg stak et reb gennem en sprække og rundt om Jennifer. Om skuldrene, om lænden og om knæene. Den lille våde krop blev presset mod hegnetts brede sprække. Trusserne skjulte ikke meget. Stoffet klæbede vådt mod hendes kusse. Trussekanten sad lavt og navlen var fri. Maven blev presset frem mellem plankerne da jeg strammede rebet. På den anden side af plankeværket hørte jeg en gren knække. Jeg kiggede ind. Kathie stod med en frisk afbrækket gren, - tynd med våde kviste. Det næste hun sagde, fik mig næsten til at sprøjte.

”Tag bukserne af hende!”

Du store! Kathies lyse stemme beherskede mig. Jeg knælede ned foran Jennifer og stak hænderne ind mellem plankerne. Hendes øjne var store og fyldt med - forventning? Jeg fattede om hendes hofter med fingrene i trussekanten.

”Undskyld, Jennifer,” hviskede jeg og trak trusserne af hende.

Jeg havde ikke behøvet at gøre det. Jeg kunne have

sagt nej, men hun var uimodståelig. Hendes hårløse kusse var lige foran mig. Frit tilgængelig.

Jeg havde heller ikke behøvet at beholde grebet om hendes lår, men jeg gjorde det og mærkede hvorledes det rykkede i hende ved hvert svirpende slag af den våde gren, som lillesøsteren landede på hendes ende. Ved hvert slag pressede hun maven ind mod mellemrummet mellem plankerne som om hun ville igennem, uden at tænke på hvorledes hun dermed viste sig for mig.

Jeg havde heller ikke behøvet at lægge hånden på hendes mave. Men jeg gjorde det alligevel. Blidt, som en slags modstykke til den svirpende gren. Mens lillesøsteren brugte grenen, kælede jeg Jennifers kusse. Når det rykkede i hende fulgte mine fingre med og klemte om den lille kusse. Hun kan jo lide det, tænkte jeg. I grunden tror jeg at det var mine ydmygende kærtegn, der fik tårerne frem i hendes øjne, lige så meget som det var søsterens pisk. Jeg ved det ikke, men i alle fald var jeg skyldig.

Der var ingen grund til mere skuespil. Jeg lirkede min pik frem og stak den ind mellem plankerne, ind mellem Jennifers lår. Med hænderne klemte jeg hendes ben mod hinanden. Jeg behøvede ikke at bevæge mig. Kathies pisk sørgede for at Jennifer bevægede sig. Efter få sekunder sprøjtede jeg mellem Jennifers lår og ind på den anden side af hegnet.

Kathie standsede.

”Jeg vidste det!” råbte hun. ”Ligesom far!”

Sådan endte det. Kathie havde øjensynligt fået hvad hun var kommet efter. Det havde jeg vel egentlig også. Og Jennifer? Jeg tror det. Vi løsnede Jennifer, pigerne løb tilbage til deres heldigvis tomme hus, og jeg sundede mig hjemme i mit lune køkken.

I lang tid efter den fantastiske regnvejrsdag frygtede jeg at der ville komme en eller anden form for ballade, men ingenting skete. Ingen oprørte forældre, ingen trusler, ingen afpresning. Søstrene holdt tæt med deres oplevelser. Efterhånden blev det hverdag igen, altså bortset fra at jeg havde fået udtømmelig ny inspiration til at spille pik: Jennifer nøgen i regnen. Jennifer der presser sin nøgne mave mod plankeværket. Jennifer der vrider sig for søsterens pisk. Jennifer ansigtsudtryk da jeg kærtegnede hendes kusse . . .

Kathie dominerede os begge to, og jeg tror at det mest innovative kom fra dybet af den otteårige piges sind. Det fik jeg til fulde bekræftet nogle uger senere.

Sjette del

Sommeren gik på hæld, træernes blade gulnede, og i weekenderne gjorde jeg mig som sædvanlig små

ærinder i haven så snart muligheden var der. Man vidste jo aldrig om noget ville ske.

Jeg fik straks øje på Kathie. Hun kunne ikke have stået ved hegnet i mange minutter. Det var blevet køligt, men vejret var stadig fint, aftenen nærmede sig, og jeg hørte kirkeklokken ringe solen ned.

"Hej Kathie," indledte jeg. "Hvordan går det? Har du Jennifer med?"

Hun rystede på hovedet. "Forkølet, ligger i sengen."

Jeg studerede buskene, men så ikke noget tegn på at andre var til stede.

"Hils hende."

Kathie nikkede. "Har du lyst til prøve?"

"Hvad mener du? Skal jeg binde dig?"

Hun rystede på hovedet. "Det er din tur. Jeg vil godt binde dig."

Hvad nu? Hvad var hun ude på?

"Giv mig rebene," fortsatte hun. "Så binder jeg dig."

Et eller andet ved tøsen fik det til at lyde ganske normalt, og posen med reb lå stadig op ad hegnet.

"Kom nu."

Jeg tror der var noget hypnotiserende ved Kathie. Som hos en slange der ser på en fugl. En barneslange. Jeg rakte hende rebet.

"Hænderne," sagde hun.

Nu var jeg med. Jeg stak hænderne ind mellem to planker, og ligesom Jennifer havde gjort, pressede jeg ansigtet mod den brede midterste sprække. Kathie var ikke helt klar på hvorledes hun skulle binde mine stærke mandearme, så jeg hjalp hende med at få rebet ordentligt om håndleddene. Jeg satte mig på knæ op ad plankeværket, strakte armene og opmuntrede hende til at trække så hårdt hun kunne inden hun bandt rebet fast om et lille træ. Det var en helt ny følelse for mig.

”Kan du lide det?”

Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle svare, for jeg kunne godt lide det!

”Også maven,” sagde Kathie. Hun fik lirket et andet reb ind gennem hegnet og rundt om livet på mig. Det lykkedes hendes at binde det temmelig godt så jeg nu sad på knæ op ad hegnet med maven og ansigtet presset frem mellem to planker. Jeg blev bange. ”Det er fint Kathie,” sagde jeg. ”Du må godt løse rebene nu.”

Kathie så på mig med et ildevarslende smil og rørte sig ikke. I det samme lød et råb oppe fra huset. Det var pigernes mor.

”Kathie, det er spisetid!”

”Kommer nu, mor!” Råbte Kathie tilbage. Til mig sagde hun,

”Jeg løser dig, så snart vi har spist.”

"Kathie, vent!"

Hun var allerede i løb op mod huset. Jeg prøvede af al magt at komme fri, men det var umuligt. Jeg havde jo selv vist Kathie hvordan hun skulle binde. Hvad skulle jeg gøre? Og hvis nogen så mig? Eller Kathie ikke kom tilbage? Så ville jeg blive nødt til at råbe!

Lang tid forløb. Mine knæ blev ømme og ryggen blev træt. Det var tusmørkt da jeg omsider hørte stemmer! Jeg hørte Kathies stemme OG Jennifers! De kom let forpustede hen til mig. Jeg følte mig fuldstændig til grin ved at sidde på knæ med armene strakt frem gennem plankeværket og ansigtet presset mod sprækken. Jeg havde helt sikkert røde striber på kinderne.

"Hej," sagde jeg. "I må godt slippe mig fri nu."

Jeg turde ikke sige noget om, at der var gået mindst en halv time, siden Kathie var løbet op for at spise. Og Jennifer? Hun så ikke spor forkølet ud og ikke spor bange, men interesseret. Forholdet mellem hende og lillesøsteren havde åbenbart ændret sig.

"Hej Gartner," sagde hun. "Hvordan føles det?"

Hun virkede som om hun helt havde glemt, hvad jeg havde gjort ved hende i regnvejret for nogle uger siden.

"Det er ok, slip mig bare fri."

Pigerne rørte sig ikke.

"Så er det nok, piger. Nu har vi leget legen."

Kathie stillede sig ind mellem mine arme. Selv om jeg sad på knæ, var hun stadig mindre end mig. Hun rystede på hovedet. Pludselig satte hun hånden mod mine bukser direkte på pikken. Hvad havde hun gang i? Det opdagede jeg hurtigt.

"Han har stiv pik," sagde hun. Jennifer hviskede noget til Kathie, som jeg hørte; "Jeg vil se den!"

Kathie så op på mig, "du skal ha' bukserne af!"

"Kathie, jeg ... det kan man ikke."

"Jennifer kunne."

"Nej, jeg vil ikke, du må ikke ..."

"Kom, Jenny, vi siger det til mor."

"Nej, Kathie, vent jeg ... "

Kathie havde fuldstændig overlistet mig.

"I siger det ikke til jeres mor?"

"Nej."

"Så slipper I mig fri bagefter? "

Kathie lagde hovedet på skrå. "Måske," svarede hun.

"Men jeg kan ikke ... "

"Hjælp mig, Jenny," sagde Kathie. Pigerne satte sig ivrigt på hug under mine arme, Kathie stak uden videre hænderne gennem plankeværket og åbnede mine bukser. Sammen trak de bukserne af mig.

"Snoren, sagde Kathie. Jeg kunne ikke se hvad de lavede, men jeg kunne mærke det, og jeg turde ikke bevæge mig.

"Nosserne," sagde Kathie, "den skal rundt om nosserne."

"I må ikke ... "

Men de var holdt op med at lytte til mig, og pludselig var snoren rundt om mine nosser. Ikke stramt, men stramt nok til ikke at glide af. Den anden ende bandt hun til træet. Det var den samme snor, som Jennifer havde haft med den dag, jeg bandt hende og troede, at Kathie ikke opdagede det.

"Ligesom fars'," sagde Kathie. Hun gik lidt væk, og jeg hørte et knæk. Hun havde brækket en gren af en busk. Jeg vidste med det samme hvad der nu skulle ske. Det gjorde Jennifer også.

"Kathie, hold op," hviskede jeg. "Det er flovt."

Hun slog mig.

"Han kan lide det," lo Jennifer, " Gør det igen."

Kathie gjorde det igen. Hun piskede min pik med den tynde gren.

Så hørte jeg moren råbe oppe fra huset:

"Sengetiid."

"Ja mor, vi kommer nu," råbte begge pigerne.

"Skal vi slippe ham fri?" Spurgte Jennifer.

"Ved ikke rigtig. Vi venter til i morgen, inden vi skal i skole!"

"Nej, Kathie, vil du ikke nok slippe mig fri nu?"

Tanken om at være bundet på den måde hele natten gjorde mig skrækslagen.

Det blev en rædselsfuld nat. Mine knæ smertede, jeg kunne næsten ikke skifte stilling, og da pigerne kom næste morgen med deres skoletasker på ryggen, var jeg helt ødelagt.

Men de slap mig fri.

Syvende del

Der gik lang tid førend jeg vovede mig ud i haven igen. Til sidst gjorde jeg det og mødte snart Kathie og Jennifer ved plankeværket. De spurgte om de måtte se min pik. Jeg turde ikke lege bindeleg mere, men vi aftalte at de godt måtte se min pik.

”Må vi smække den?” spurgte Jennifer.

Jeg nikkede, og selv om det var sent efterår, mødtes vi i hemmelighed ved hegnet. Så tog jeg bukserne af og satte mig på knæ op ad hegnet med pikken gennem sprækken, så pigerne kunne kommet til at slå mig. De var lige så vilde med det som jeg var, men ved juletid flyttede hele familien, og jeg så ikke mere noget til dem.

Trods alt hvad der hændte, kom pigerne aldrig på min side af hegnet, og jeg kom aldrig på deres side.